

висока снага; негово-то високо и широко чело, негово-то лице свидѣлствувать за необикновеній неговъ духъ. Отнасяніе-то му съ хора-та е толкозъ учтиво и пріятно, неговія разговоръ е толкозъ сладъкъ щото кой-то го е веднажъ приближилъ съ скръбъ ся отда-лечава отъ него. Той живѣе скромно и простичко; въ неговія домъ, както и по нѣгова-та снага, не ся срѣща ни най-малко онзи азіатски салтанатъ, кой-то е толкози обикновенъ въ католишко-то духовенство; и наистиняна, единъ чолякъ съ здравъ разумъ презира раскошество-то кое-то привлича вниманіе-то къмъ ниски-тѣ земни суетности и го отстранява отъ всяко високо стремленіе. Обширни-тѣ познанія кои-то има дяковскія епископъ, той ги е придобилъ по време-то на ученичество-то си, като ся ползувалъ още отъ тогава основно образуванъ; той е умножилъ тѣзи свои познанія чрезъ постоянно-то си заниманіе съ научни предмети, чрезъ чести-тѣ си пѣтуванія по образована-та западна Европа: Франція, Англія, Белгія, Германія и проч., дѣто сякога ся е срѣщалъ съ най образовани-тѣ мѣжје и отъ разговора на кои-то е черпалъ непрестаино освѣщеніе и поученіе за себе си.

Такъвъ е на кѣсо този знаменитъ епископъ, на кого-то име-то е прочуто не само между неговѣ-тѣ единородци и между сички-тѣ Славене, но още и по цѣлій образованъ свѣтъ. Негово-то отечество го почита като първій свой синъ, и Штросмайеръ заслужва напълно тази отлична честь, коя-то му отдавать признателни-тѣ му единородци за неговія отличенъ патріотизмъ.

Віена 20. Септемврія. 1872.

Г. Беневъ.